କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଡୋଣ୍ଡୁସା ନମାସା ବାଦି

(ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 123/1997)

ଅଗଷ୍ଟ 5,2010

[ହର୍ଜିତ୍ ସିଂ ବେଦି ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି କେ.ଆର୍. ପ୍ରସାଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନିଶା ଔଷଧ ଏବଂ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985:

ଧାରା 42 (2) – ଅନୁପାଳନ ନ କରିବା – ନିର୍ଣ୍ଣିତ: ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଭାବରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନିଆଯାଇନଥିଲା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତତ୍କାଳୀନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା - ଏହା ଅଭିଯୋଜନର ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସୂଚନା ରେକର୍ଡ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା - ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ଧାରା 42 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ କରିବ ନାହିଁ - ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ 2009 **(11) ଏସ.ସି.ଆର. 470 = (2009) 8 ଏସ.ସି.ସି. 539 - ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।**

ଅବଦୁଲ ରସିଦ ଇବ୍ରାହିମ ମନସୁରୀ ବନାମ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ 2000 **(1) ଏସ. ସି. ଆର. 542 = (2000) 2 ଏସ. ସି.** ସି. *513; ଏବଂ ସାଜନ ଆବ୍ରାହମ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ* **2001 (1) ଏସ୍.ୟୁ.ପି.ପି.ଏଲ୍. ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 335 = (2001) 6 ଏସ୍.ସି.ସି. 692 - ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

ନଜିର ସୂଚନା:

2009 (11) ଏସ୍.ସି.ଆର୍ 470	ଅନୁସରଣ କଲେ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2
2000 (1) ଏସ୍.ସି.ଆର୍ 542	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2
2001 (1) ଏସ୍.ୟୁ.ପି.ପି.ଏଲ୍.ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 335	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 123/1997।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 277/1993 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଙ୍ଗାଲୋରଙ୍କର 14.07.1995 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅନିଲ କୁମାର ମିଶ୍ର, ଅଭିଷେକ ମାଲବ୍ୟ, ରମେଶ ମିଶ୍ର, ସଞ୍ଜୟ ଆର. ହେଗଡେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏସ୍. ଏନ୍. ଭଟ୍ଟ ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଦେଶ

1. ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

2. 1987 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 3 ତାରିଖରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଖୋଜାଖୋଜି ଏବଂ ଜବତରୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠିଛି । ସମ୍ବିଧାନ ପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ 1997 ମସିହାରୁ ବାରମ୍ବାର ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆସିଛି ଏବଂ *କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ* (2009) 8 ଏସ. ସି. ସି. 539 ଭାବରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଶ୍ନଟି ଥିଲା ଯେ, ନିଶା ଔଷଧ ଏବଂ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ଧାରା 42 ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଧାରା 42 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ନକରିବାର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ ? ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଟି ରାୟ, *ଅବଦୁଲ ରସିଦ ଇବ୍ରାହିମ ମନସୁରୀ ବନାମ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ* (2000) 2 ଏସସିସି 513 ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ହେତୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ସମ୍ବିଧାନ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତିନି ଜଣ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 (2) ପାଳନ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସୂଚନାକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଏବଂ ଅବିଳମ୍ବେ ତାଙ୍କ ତୁରନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତିତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ସେହିପରି *ସାଜନ ଆବ୍ରାହମ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ* (2001) 6 ଏସସିସି 692 , ଯାହା ତିନି ଜଣ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ

କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 42 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଅନୁପାଳନ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ତେବେ କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂଙ୍କ ମାମଲାରେ ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠ ଏହିପରି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> 32. ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ଧାରା 42 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି କୌଣସି କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଧାରା 42 (1) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସୂଚନା ଲିଖିତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର କାରଣ ରେକର୍ଡ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏହାର ଏକ ନକଲ ତୁରନ୍ତ ନିଜ ଉପରିସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବେ । *ଯଦି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାଳନ ନହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ଏବଂ ସେହି ପରିମାଣରେ ଏହା ବାଧତାମୂଳକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତାହା ଅନୁଚିତ ଥିଲା କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେବ, ତେବେ ଏହା ନିଷ୍କର୍ଷିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବାଧତାମୂଳକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଯାହାର ଅନୁପାଳନ ନ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଏକ ବିଚାର ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପାରେ, କେବଳ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ସୂଚନାର ଏକ ନକଲ ତୁରନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଧାରାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତରେ ନୁହେଁ ।*

ପୁଣି ଥରେ ।

> 35 (ଡି) ଧାରା 42 ର ଉପଧାରା (1) ଏବଂ (2) ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନୁପାଳନ ନକରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବିଳମ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ବିଳମ୍ବିତ ଅନୁପାଳନ ଧାରା 42 ର ଗ୍ରହଣୀୟ ଅନୁପାଳନ ହେବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ଯୋଗୁଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପଳାୟନ କରିପାରେ କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ନଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଅପସାରଣ କରାଯାଇପାରେ, ତେବେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସୂଚନାକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ରେକର୍ଡ ନକରିବା କିମ୍ବା ସରକାରୀ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ସୂଚନାର ଏକ ନକଲ ତୁରନ୍ତ ପଠାଇ ନଦେବା ଧାରା 42 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *କିନ୍ତୁ ଯଦି ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ଥିବାବେଳେ ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ସହିତ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ସମୟ ଥିଲା, ତେବେ ସେ ସୂଚନାକୁ ଲିଖିତ ଭାବେ ରେକର୍ଡ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ବା*

ତାହାର ଏକ ନକଲ ଉଚ୍ଚତମ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ତେବେ ଏହା ଏକ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ହେବ ଏବଂ ଏହା ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବ । ସେହିଭଳି ଯଦି ପୁଲିସ ଅଧିକାରୀ କୌଣସି ସୂଚନା ରେକର୍ଡ ନକରନ୍ତି ଏବଂ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଇନର ଧାରା 42ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବ । ଧାରା 42ର ଉପଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାଳନ ହେଉଛି କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବାର ଏକ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଶ୍ନ । ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତିକୁ ଅଧିନିୟମ 9/2001 ଦ୍ୱାରା ଧାରା 42ରେ ସଂଶୋଧନ ସହିତ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଏହି ମାମଲାରେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ କୌଣସି ସୂଚନା ଲିଖିତ ଭାବରେ ନେଇ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ଉପରିସ୍ଥ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ ନଥିଲେ । ତେବେ ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଏ. କେ. ମିଶ୍ର ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10ଙ୍କ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ଯେ ସେ ଧାରା 42 (2) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ।

4. ଏହା ଅଭିଯୋଜନର ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସୂଚନା ରେକର୍ଡ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ, ଆମେ ମତାମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମ 42 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ କରିବ ନାହିଁ ।

5. ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।